

عنوان مقاله:

بررسی تصویرشناسانه مشهد در سفرنامه از خراسان تا بختیاری اثر هانری رنه دالمانی

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 9، شماره 33 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمدرضا فارسیان - دانشیار گروه زبان فرانسه، دانشگاه فردوسی مشهد

فاطمه قاسمی آریان - کارشناس زبان و ادبیات فرانسه، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

ادبیات تطبیقی، دانشی است که به مطالعه تاریخ روابط ادبی بین المللی می پردازد و قادر است دو کشور را به واسطه نوعی روانکاوی ملی به یکدیگر نزدیک کند. در این بین، سفرنامه‌ها یکی از مهم ترین منابع جامعه شناسی و عناصر جهان گرایی ادبی هستند که با مطالعه تطبیقی و دقیق آن ها می توان به تصویری کلان از شرایط و اوضاع حاکم بر آن زمان جامعه «خود» و «دیگری» دست یافت. از میان سیاحتان غربی که از دیرباز، ایران را مقصد سیر و سیاحت خویش قرار دادند، هانری رنه دالمانی جزو اندک سیاحتان فرانسوی است که در قرن بیستم میلادی به خراسان عزیمت می کند و به بازنمایی تصاویری کلان از مشهد و ساکنانش در سفرنامه اش تحت عنوان از خراسان تا بختیاری می پردازد. این پژوهش با تکیه بر رهیافت «تصویرشناسی» صورت گرفته است که به عنوان شاخه ای از ادبیات تطبیقی، به طور ویژه تصویر کشورها و شخصیت های بیگانه در آثار یک نویسنده یا یک دوره و مکتب، در بستر آن مورد مطالعه و بررسی قرار می گیرند و به روش توصیفی-تحلیلی، بر آن است تا به این پرسش ها پاسخ دهد که هانری رنه دالمانی در روایت خود چه تصاویری از مشهد را برای خواننده بازنمایی کرده و ذهنیت سیاح چه تاثیری در نحوه انتقال آن ها داشته است؟ نتایج نشان می دهند که روایات سیاح، تصویرساز موضوعاتی نظیر شرایط آب و هوا و شهرسازی، معماری اماکن، چاپارخانه ها، حمل و نقل، صنعت، اقتصاد، امنیت، سیاست، باورها، فرهنگ، آداب و رسوم مردم است که با دیدگاهی مثبت، منفی و خنثی، این تقابل میان «خود اروپایی» و «دیگری شرقی» را هویدا می سازد.

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، سفرنامه، هانری رنه دالمانی، مشهد، تصویرشناسی، خود و دیگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030401>

